

SLOVENEK.

Oznanila.

Za navadno dvestopno vrsto se plačuje: 5 kr., ktera se enkrat, 8 kr., ktera se dvakrat, 10 kr., ktera se trikrat natiskuje; veče pisnenke plačujejo po prostoru. Za vsak list mora biti kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisene vračajo.

„Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke!“

Nar. pesem.

V torek,
četrek in saboto
izhaja in velja:
Za celo leto . . . 7 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 3 „ 70 „
„ četrt leta . . . 2 „ — „
„ mesec . . . — „ 70 „
Po pošti:
Za celo leto . . . 9 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 4 „ 80 „
„ četrt leta . . . 2 „ — „
„ mesec . . . — „ 90 „

Št. 24.

V Celovcu v torek 26. februarja 1867.

Tečaj III.

Odkod naše zmešnjave?

Iz Krašnje.

— Pred 48. letom se je slišalo večkrat: „To mora že tako biti, sicer je nekako čudno, človek tega tako lahko zapopasti ne more, pa kaj hočemo, to spada v visoko politiko, v ktero vtikati se, od ktere govoriti mi navadni ljudje ko ptujci v tej reči niti ne smemo niti ne moremo“. Osem in štirideseto leto je že zdavnej za nami, ž njim pa tudi mišljenje ravno omenjeno. Dandanašnji je veliko razkritega, kar je bilo nekdanj zakrito in znana je resnica sploh, da bistra glavica ni odločena le temu ali onemu stanu, timveč da je um, ta božji dar, večkrat v vse popolnisi meri najti v kmečki hiši, kakor pa v gradéh in kraljevih poslopjih, in um, zdravi bistri um, opirajoči se na skušnjin in vednost, je eden izmed neobhodno potrebnih pogojev, ki delajo pravega, resničnega, pravičnega in poštenega politikarja. Sicer ni naš namen, razkladati tu, kaj da vse spada k politiki zdravi in pravi; tega pa vendar zamolčati ne moremo, da pogrešamo poglobitve lastnosti zdrave politike pri vseh možéh, kateri so v ravno pretečenih 19 letih državno kermilo v rokah imeli. Premišljajmo politično stanje v Avstriji skoz ves ta čas, kolika zmešnjava med trudom in delovanjem, da bi se državna barka v zavetje, v varno luko potisnila iz viharnega morja! Zdi se nam, kakor da bi gledali barko v sredi penečih valov, kakor da bi čuli krik in krič, povelja, ki se dajejo pa spet preklicujejo; mornarje, ki se medó in mešajo med sobó; vpitje, ki naznanja, da gre vse navskriz in vprek, med tem ko barka dervi proti skritemu pečovju. Zares, treba bi bilo, mislil bi človek, Herkulove moči, Salamonove modrosti in Kimonove vestnosti in bistrournosti, da bi se rešila barka iz tolike nevarnosti ter upokojila, oddahnila in uravnala uboga Avstrija. Pa, da bi se tudi Herkul dobil, Salamoni in Kimoni so v zdanjih časih prerediti se jani, da bi pomoči od te strani pričakovati bilo. Da si pa tudi ni lahko takega moža dobiti, ali bolje rečeno, da ni takemu možu lahko mogoče v toliki zmešnjavi do državnega kermila povzdigniti se, bi vendar še pri vsem tem obupati ne bilo, kajti, ako so možje, katerim je osoda Avstrije izročena, sami po sebi nezmožni, silni pogubivni vihar ukrotiti, je pa nekdo drugi, ki jim odkazuje neko naravno in nravno, pa popolnoma zdatno moč, pomiriti grozeče in proteče valovje. In kdo je ta rešitelj? „Justitia regnorum fundamentum“, „pravičnost je podlaga državam“; to besedo si je na bandero zapisal rajni naš cesar Franc I.

In pravičnost v pomenu keršanskem je tista naravna in nravna moč, ktera edino le reši in osreči Avstrijo. Ta pravičnost bi, če ne hitro, vendar gotovo sčasoma ukrotila in upokojila sovražne in si nasprotovavne moči v prid in na blagor Avstrije cele. Vemo sicer, da bo marsikteri zmerdoval in se nam posmehoval, češ, še tega se nam manjka, namreč keršanskih načel; vemo, da nas bodo z

Madjari in Nemci zavračevali in strašili, ali mi vemo tudi to da blagote in nravne veljave pravila keršanskega: „Vse, kar hočete, da bi drugi vam storili, tudi vi njim storite“, vsa posvetna modrost ni ovreči in spodbiti v stanu; vemo tudi, da smo visokej vladi pokorsčino dolžni, da ima pa tudi ona dolžnosti do nas, in ena med temi je ta, da je vlada v resnici pravična vsem narodom avstrijskim; mi vemo, da se jih med avstrijskimi Nemci in Madjari mnogo nahaja, katerim čista pravičnost več velja, kakor pa ideja, ktera se utelesiti med nami ne da, inko bi se, bise le na korist enega ali dveh narodov s sužnostjo vseh drugih uresničiti dala; mi vemo, da za nami najmanj dve tretjini vseh Avstrijanov stojite, katerim je pravičnost sveta, neoskrunljiva reč; vemo pa tudi, da ima pravica svojo moč, med tem, ko je krivica pred sodnjim stolom nravstvenim brez usmiljenja na veke obsojena; mi vemo, da bi zaukalo več ko dve tretjin avstrijskih državljanov, ko bi se visoka vlada resno poprijela omenjene pravičnosti ter jo uresničila popolnoma in na vse strani. Hegemoni Nemci in Madjari bi sicer krič in krik zagнали, da bi bilo joj, ako bi vlada držala resno in stalno se kermila pravičnosti in se naslanjala na Slovane in Romane, in spet na pravicoljubne Nemce in Madjare, toraj na več ko dvajset milijonov državljanov, kmalo bi potihnil ves krič in krik, pravica bi obhajala slavno svojo zmago, krivica bi morala odstopiti in pobegniti, zmešnjavam bil bi konec, sad utelesene pravičnosti bi ne zaostal in pričelo bi se, če tudi le polagoma, vendar pa zares prerobenje Avstrije.

Srečno tako postopaj! V sercih milijonov državljanov zidala bi si vlada terdnjave zaupanja, spoštovanja, vdanosti in ljubezni, in take bile bi ob času miru lepota in veselje vlade in vladarja, v sili pa vsa boljša bramba in stokrat več vredna, ko pa terdnjave iz apna in kamnja, posebno še v zdajnjih vesoljnih tako nezmernih denarnih stiskah. —

Je li pa kaj takega pričakovati? Pota, ktera smo dozdej hodili, in pot, ktero imamo ravno zdaj nastopiti, peljejo vse kam drugam, kakor pa k zaupanju in ljubezni. Zaupanje in ljubezen se ne daste vsiliti, ne poznate nikakoršnih povelj, temveč morate z nasprotnim zaupanjem, z nasprotno ljubeznijo v sercu bližnjega vnete in podkurne biti. Zakaj pa ne nastopimo prave poti, poti zaupanja, poti ljubezni, poti sreče in moči? Vzrok, da tega ne storimo, je žalostna pa gotova resnica, da je zibnila v nekterih krogih keršanska zavest in ž njo keršanska pravičnost ali popolnoma, ali pa jo tamné in zakrivajo goste megle pristranosti, poveršnosti in sebičnosti, in od tod, glej, da narašča vsa zmešnjava in nesreča, da se zgublja pot k rešitvi Avstrije. Dajte vsem narodom enake pravice, in Avstrija nastopi pravo, rešivno pot!

Slovenske dežele.

Iz Celovca. Gospod prof. Einšpieler je sprejel to-le pismo:

Prečastiti gospod profesor!

V seji od 17. t. m. je odbor Bistriške srenje, obžalovaje, da Vam po njegovi volji ni došla čast deželnega poslanstva, enoglasno sklenil, Vas, prečastiti gospod profesor! za veljo Vaših mnozih in velicih zaslug za nas Koroške Slovence kot častnega srenječana izvoliti. Ta odborov sklep Vam podpisano predstojništvo s pričujočim pismom ter z veseljem na znanje daje. To pismo Vam bodi ob enem zaslužena zaupnica, da se Vaše národno postopanje vselej z našimi mislimi strinja, in da Slovenci krog Pece stojimo za Vami, zanašaje se, da se bote tudi zanaprej za naše pravice vsegdar krepko in možato po postavnem potu potezali, zlasti ako bi se, (česar Bog varuj!) utegnulo primeriti, da bi naša novo izvoljena poslanca v deželnem zboru za nas svoje besede ne povzdignila.

Bistriška županija v Šmihelu pri Pliberku 17. febr. 1867.

Luka Miklavec,
župan.

Jožef Kraut.
Juri Kraut. } odborniki.
Janez Hafner. }

Iz Celovca. (26. februar.) Tudi našo „Klagenfurterico“ je pamet srečala; ona piše te-le tehtne besede: „Alle, die es mit Oesterreich ehrlich meinen, verschliessen sich nicht der Erkenntniss, dass mit allen Völkern des Reiches Frieden gemacht werden muss, wenn wir endlich zu einer dauernden Organisation der Monarchie sollen gelangen können“, ali kratko: Dajte vsakemu narodu, kar mu gre, še le potem bote Avstrijo stanovitno in terdno uravnali, — to spozna vsak, kdor z Avstrijo pošteno misli. — Ali pa daje februarua ustava vsakemu narodu, kar mu gre? Na to odgovarjajo dežele unkraj Litave, ki te ustave niso nikoli sprejele; — odgovarjajo Slovani takraj Litave, ki so se nad to ustavo britko pritoževali. Kar je ta ustava dobrega jedra imela, še to je zginilo: zginil je eden in isti državni zbor za celo našo državo, razpadla je enotna in nerazdeljiva Avstrija na dva kosa, — čemu torej 26. febr. v cerkvi še ceremonije za reč, od ktere vsakdo pameten ve, kam da nas je v šestih letih pripravila in kako sramotno je bila v grob položena. Nam se dozdeva nedostojno in napačno, da se v cerkvi z najsvetejšimi rečmi take nepotrebne demonstracije delajo.

Od Savine. (Svojim rojakom Konjičanom!) V Konjiški gori živi dosti polhov! Ko bi priložnost imel z eno teh zaspanih živalic v sredo med Vas Konjičane stopiti, djal bi Vam: Konjičani! vzemite si nauk od polha. Zakaj on sicer celih 7 mesecev v letu prespi, vendar enkrat pride čas, da se zdrami iz zimskega spanja. Vi konjiški teržani ste pa še zdaj ravno taki nemškutarji,

kakor ste bili pred 7 leti in kakor Vaši predniki morebiti pred 70 leti. To ste jasno pokazali pri zadnji volitvi kmečkih občin v Celju. Naši vrli kmetje cele Savinske doline so 21. jan. glasovali za gg. dr. Razlaga in Lipolda. Vi Konjičani ste pa prezerli vse blago prizadevanje našega že skušenega poslanca, ter ste volili nemškutarja dr. Hiegersberger-ja in dr. Mörtl-na, če ravno sta svojo nezmožnost za poslanstvo že pri svojem kandidovanju dosti jasno dokazala.

Za Vaše bogastvo, Konjičanje! se bode malo zmenil tisti, kteremu na misel pride pomanjkanje prave omike v Vaši sredi in če imate Vi, g. Janez Stancer! s svojimi rojaki denarja tudi na mero, kakor nekdanji znani kralj Krez, zraven pa pravite, da slovenščino le upotrebuje za lajanje nad svojimi posli, kakor se je to iz Vaših ust že slišalo, — kdo bi si po tem nehoté ne mislil: „Glejte tega moža revščino na duhu, on sam sebe živini privrstuje, saj vemo, da lajajo le psi!“ Prava omika in modrost je več vredna kot bogastvo celega sveta! —

Pa Vi Konjičanje, da bi svoje merzenje do slovenščine opravičili, radi pravite: „Omika nahaja se le pri Nemcih in Slovan je še po vse sirov.“ Bog Vam jo žegnaj to omiko, mora zaklicati vsak poštenjak, kteri še ni pozabil besnega in vse skozi neotesanega obnašanja Nemcev in nemškutarjev v tem še le mlademu letu do nas Slovanov. Ali je to omika, ako župan nemškutar v Slovenjgradu steklenico slovenskemu kmetu-volilcu v glavo zatepe samo zavoljo tega, ker ga ni volja sovražnika Slovencev v dež. zbor voliti? Ali je to omika, da dr. Rechbauer v Gradcu učenega, mirnega in vsem narodom, torej tudi Slovanom pravičnega profesorja g. dr. Maassen-a ošteva tako grobo in sirovo, kakor se le iz ust kakega pijanega klatača sliši, — samo zavoljo tega, ker je priporočal, naj se volijo poslanci za izredni dež. zbor. — Ali je to omika, da so pri volitvi v Celju, kjer je Pesarič ravno to priporočeval prav mirno in dostojno, Nemci in nemškutarji jeli kričati: „Hinaus mit ihm, hinaus mit ihm!“

Te in enake dogodbe dosti jasno pričajo, da je med Nemci še dosti smeti in nesnage, in da marsikteremu bahaču prave omike zmanjkuje. To ni še omika, da se kdo cerkve in službe božje boji, ali da kdo svoj materni jezik zaničuje in psuje, ali da kdo šolske naprave podpirati zanemarja. —

Konjičanje! skerbite za to, da bo Vaša šola boljša, kakor je bila več let, da bote namreč slabo plačanima podučiteljema dohodke zboljšali in s tem slovenski mladini do omike pomagali. Skerbite tudi za boljše izobraženje že odraslenih posebno kmetov s tem, da si boljše uravnate svojo kmetijsko podružnico. Že dolga leta imate to napravo, — ali ste pa priproste kmete svojega okraja že kaj za trohico umnejšega kmetovanja naučili? Tega ne, in zakaj ne? Zato ker med Vami le nemščina kraljuje, ktere pa kmet ne razume, po takem se tudi od Vas ničesar naučiti ne more in se Vas ogiblje. Ne zaničujte torej slovenščine, ne slovenskega kmeta, timveč stojte k narodu, h kteremu spadate po kervi, in od kterega se živite in bogatite. Glasujte vprihodnjic s Slovenci za slovenske rodoljube, da ne bote vsem postali v zaničevanje in sami sebi v sramoto, kakor se Vam godi zdaj po 21. januarju. Že vsaka neumna tica ljubi svoje gnjezdo! —

Iz spodnjega Štajarja. — (Nekaj v prevdarek). Gospoda posvetna in duhovska toži rada nad nepokorščino podložnih. Odkod to? Mi mislimo, da od napčnega vladanja izvirajo vse zmešnjave, — da tedaj prihaja od tod tudi zmiraj manjše spoštovanje ali kakor predpostavljene bodisi ministri ali škofovi menijo — nepokorščina njihovih podložnih. Dozdeva se nam, da nekteri izmed teh gospodov so preveč zabujeni v svojo navajeno veličastvo ter se

ne spominjajo, da pravica in resnica spet pravico in resnico povračuje, kakor ljubezen spet ljubezen.

Ali žalibože, da nekteri ne spoznajo niti pravice niti resnice, niti ljubezni niti usmiljenja do svojih podložnih. Tako je našel naš baron Beust le „interessant“ — pravice slavnih bratov Hrvatov. Tako se tudi vse pravične prošnje ubogih Slovanov in Romanov ravno nasprotno rešujejo. Kaj nam tudi kažejo stoterni eksperimenti o vladanju: diplome, manifesti, razglasi, reškripti, postave o vojaštvu, državni zbor unkraj, posebno pa takraj Litave, zdaj oži, zdaj širji, zdaj eden, zdaj noben? i. t. d. Pri vsem tem pa dolgovi in stroški silovito poskakujejo.

Gospoda! varujte se enkrat napčne politike, o kterej je že l. 1844 nek Jud rekel: Politisieren heisst Leut anschmieren. Raji se pa spominjajte zlatih besed cesarja Petra Braziljanskega, ki je svojemu sinu odstopivši vladarstvo rekel: „Moj sin! časi so prešli, ko so se vladarji ljubili samo zagadel, ker so bili vladarji. Sedaj si mora vladar z dobrimi djanji ljubezen svojih podložnih pridobiti.“

Dokler se bode ex partium studio od zgoraj delalo, ne pričakujte dobrega sadu od svojih enostranskih činov ali zaukazov. V dokaz nam je glasovita okrožnica Ljubljanska. Tudi apostelj Pavel uči: „Rationabile sit obsequium vestrum.“ t. j. pametna naj bo vaša pokorščina. Podložni imajo tako telo in dušo in večkrat še bolj bistro kot marsikteri predpostavljene, ki pa tudi čudežev ne delajo. To isto velja o duhovnem vladarstvu. Nam so znani žalostni še preživahni izgledi, da se mnogeprati kak pozabljen kaplanček na mesto kake revne župnije po neizrekljivih težavah skozi 20 do 30 let — ja do smrti koleha in preganja v nezadovoljnost sebi, župnikom in župnijanom od enega kraja v drugega. Vse take in enake krivice odpravite in verjemite bolj poštenjakom in značajnim možakom — rodoljubom — kot pa hinavcem in prilizavcem, kimovcem in častilakomnežem, ter cenite bolj zasluženje m starost svojih podložnih pri podelitvah. Saj tako še izučeni človek ni propadel, bodisi da ga celó redkokrati pamet sreča, da ne bi pravice od krivice, resnice od laži ločiti vedel. —

Inače naj se pa hitrej ko mogoče ta nevarna kuga nemškutarije zatare in birokraciji kozji rok odkrhne, ker od teh dveh največ krivic, potuhnjenosti, zvižac, laži, preprirov in sto in sto drugih pregreškov izvira.

Sram bi take moralo biti, da podložni celó prosti, zatirani kmet bolj čisla in spozna pravico in resnico kot kak predpostavljen v svoji sebičnosti in častilakomnosti; kar pričajo volitve cele Slovenije. —

Toda vse ima svoj čas, in tudi takošne brezvestne kebljace se bodo za kakih 20 do 30 let le še v črnih bukvah iskale, ako še to čast zaslužijo, nikoli pa ne bo noben v zlatih bukvah življenja zapisan!

Iz Grada. (Veselica. „Telegraf“, kaj je? Dr. Maassen. Slovenska obravnava). 20. t. m. zvečer se je zbralo veliko število slovanskih domorodcev v Seyffovi dvorani v čast zastopnikom štaj. Slovencev. Na radostnih licih pričujočih smo brali veselje nad zmago štaj. Slovencev in nad slovo in vzajemnostjo Slovanov, ki se je tudi pri tej veselici tako sijajno kazala v govorih in napitnicah. Zaporedoma so se verstile lepe slovanske pesmi. Nek Čeh nas je tudi razveselil z izvrstnim igranjem na harmoniki. Med mnogimi napitnicami so posebno imenitne one na slovenske gg. poslance, na škofa Štromajerja in na duhovščino, ki je tolikanj pripomogla k napredku slov. naroda, na gg. Einspielerja in Nodili-a, ki se v najneugodnejših okoliščinah tako hrabro bojujeta za pravice svojega naroda. „Telegraf“ dvomi, da so se zedinili Slovani pri konferenciji na Dunaju, češ, ker sklepe zakrivajo, in črni Poljake, da so se

dali Beustu pregovoriti. Kaj s tem namerja, to gotovo vsak ve. Sicer se pa ta list tako nevkretno obnaša, da že Nemci dvomijo, ali je res še organ avtonomistov. Če je res še organ ove stranke, se le čudimo, da stranka sama to dopušča, kajti vsak si mora misliti: „Qui tacet, consentire videtur.“

G. dr. Maassen, oni pošteni Nemeč, ki je Slovenčevim bralcem morebiti še v spominu, in ki je pri volitvi v graških predmestjih za pošiljanje izrednega dež. zbora govoril, se je v prav zmerni besedi zagovarjal zoper krivične napade in ugovore tistega lista. Pri tej priliki moramo mu tudi mi izreči hvalo, da se tako neustrašeno poganja za pravico in enakopravnost. Tudi tukaj raste število federalistične stranke med Nemci od dne do dne bolj.

Tukajšni veljavni domorodci namerjajo osnovati Gradcu slovensko društvo. Bog daj srečo!

19. t. m. je bila pri tukajšni dež. sodnji obravnava v slovenskem jeziku, pri kteri so se obsodili zaradi tatinstva Hafner na eno leto z dvakratnim postom na mesec, Zmavec, Janez Šavperl na 4 mesce in Čučko na 3 mesce v ječo. Posebno se imamo g. Dr. Melé-tu zahvaliti, da tako krepko tirja, da se izpolnjujejo postave tudi za stran jezika.

Iz radoliške okolice. — n — (Volitve. Umorstvo.) Dovolj mi, dragi „Slovenec“, da tudi jaz še nekoliko omenim volitev poslanca za deželni zbor v Radoliškem okraju. — Znano je že vsemu svetu, kako sijajno je zmagala narodna stranka; ali ni bilo tudi drugači mogoče, ker so si že volilci v posameznih občinah take može za izbiralce izvolili, kateri imajo serce na pravem kraju, in jim je za domačo reč kaj mar; zagadel pa je bil na volilnem kraju skoro le en glas, namreč da g. Lovro Pintar je naš poslanec, kar se je tudi v resnici pri volitvi pokazalo. Slava volilec! Stavimo pa tudi, da se nam bo g. L. Pintar tudi kakor naš prejšnji poslanec g. dr. Lovro Toman našega zaupanja vrednega skazal.

Napenjali pa so nasprotniki naši vse žile, da bi bili spravili enega izmed svojih kandidatov v deželni zbor. Tako je poslal par dni pred volitvijo „Central-Comité“ en par slovečih mož v Bled in Bohinj, da spravita volilce na svojo stran. Povabila sta v ta namen omenjena velikaša vsak na svojem kraju volilce k dobro z vinom, sirom in krubom obloženi mizi, in jih pri ti priložnosti za svoje kandidate nagovarjala, ali dobila sta le odgovor, da teh mož ne poznajo, in da bodo le take volili, ktere spoznajo, da bodo njih svete pravice neustrašljivo zagovarjali. Ker nista nič opravila, šla sta spet, od koder sta prišla. — Ravno tako se je tudi na dan volitve na volitvišču za enega ali drugega nemškega kandidata agitiralo, ali spet je bilo vse zastonj, ker skoro vsi volilci so bili ene misli; še celo taki, kteri so popred mislili nemškega kandidata voliti, so k narodni stranki pristopili.

Pred kakimi štirinajstimi dnevi je v občini „Kropi“ neka ženska veliko hudobijo storila. Povila je namreč po noči otroka, in ga potem v vodo vergla, mislé, da bo tako vse svetu prikrla. Ko je to storila, šla je že ob 4 zjutraj k svojemu delu. Ali ker voda ni bila velika, zapazil je nek človek že o 1/2 8 zjutraj novorojenega otroka v vodi. Berž ga iz vode vzame, in to občinskemu glavarstvu naznani. Po naznanilu se poda občinski predstojnik s svetovalcem in srenjskim služabnikom k sumljivi ženski. Na vlogo občinskega predstojništva podala se je drugi dan komisija na kraj hudodelstva, da preišče to reč natanko. Že pri prvem izpraševanju je hudodelnica vse obstala, in komisija je spoznala, da je otrok živ in zdrav nedolžno smert storiti moral. Morivka se je tedaj okrajni gosposki izročila, da jo izroči dež. sodnji v Ljubljani, kjer bo že zaslužen kazni prešla. Žalostno! Drugo pot spet kaj

Gorica. ← (Nekaj iz zbornice G. dr. Lavrič.) Volitve treh italijanskih izvoljen-
cev so se poterdile, odstranil pa je zbor
poslanca slovenskih mest in trgov, če se
je prav sam prišel zagovarjat. Za nas Slo-
vence bi bilo zgubiti enega poslanca velika
škoda, ko bi zbor dolgo časa zboroval in
važne deželne stvari obravnaval. Slovenski
volilci mest in trgov! izvolite si sedaj na
spraznjeno mesto pripravnejšega moža, iz-
volite si slavnega gosp. dr. Lavriča, ki
ima vse sposobnosti za ta važni posel, pa
tudi goreče rodoljubje. On se je trudil, da
se je v Tominu osnovala čitavnica; on je
tam narodnost zbuja, kot se je v zadnjih
letih zanjo potegoval; on je, kakor je celemu
slovenskemu svetu znano, celo pri ministru
poterkal, da so se z jasnim odlokom pri-
znale narodove pravice v sodnji. Osnoval
je tudi v Ajdovščini slov. citavnico in tudi
med ondašnjimi prebivalci narodno zavest
zbuja in razširja. On je tedaj — pa ni mi
treba še drugih njegovih zaslug tu razkla-
dati! — pravi mož, ki bi izvoljen gotovo
zadostoval našemu zaupanju! Tominski vo-
lilci na noge, skažite se hvaležne in volite
tolikanj zaslužnega in verlega rodoljuba —
dr. Lavriča!

Trojedina kraljevina.

Na Reki 17. febr. — e — (Demonstraci-
cije.) Ko so Madjari na Dunaju z g. Beu-
stom avstrijsko carstvo razpolovili, in se je
vsaki dan pričakovalo imenovanje madjar-
skega ministerstva, začeli so se Rečani spet
gibati in na vso sapo pripravljati za madjar-
sko demonstracijo. Ali ker so že večkrat
globoko zabredli zavolj svojih neumnosti, in
na mesto veselja dobili obsedni stan in so
trobojnice madjaronske morali djeti v žehto —
izvojskovali so si za sedanjo demonstracijo
postavno pot. Šli so namreč k mestnemu
kapitanu, g. vitezcu Smaič-u, kateri je ob-
nem tudi veliki župan reške županije —
tedaj hrvaški velikaš — ter so ga prosili,
da bi jim dovolil napraviti demonstracijo na
veselje, da so Madjari svoje pravice l. 1848
(pogubne za trojedno kraljevino) spet dobili;
se ve da z upanjem, da bo Reka skoro ne-
posredno Ogerskej pridružena.

Kdo mi misli, da bo hrvaški velikaš reš-
kim Madjaronom to dovolil? Ali zalibože,
dovolil je!!!

Namen demonstracije bi imelo biti ve-
selje zavoljo novoimenovanega madjarskega
ministerstva, ali prosto ljudstvo to vse dru-
gači razumeva; ono namreč misli, da je reč
že dogotovljena, in njihovega veselja namen
je, veseliti se, ker jih je božja previdnost
rešila železnega jarma hrvaškega.

Da se pri takih priložnostih more mar-
sikal hudega in žalostnega zgoditi, posebno
pa o pustnem času, to je lahka reč. Ali
vprašanje je, kdo bo odgovarjal za vsaki
prestop, ki se tu dogodi more? Ali bo
mar g. Smaič, ali znani reški Pačarella
(izslužen Garibaldov frajtar) razuzdano in
pijano drhal na uzdi držal? Ali bodo mar
reški prvaki mogli poskriti vse kamenje, da
ga ne bodo pijani in nakupljeni fakini lu-
čali v okna onih mestjanov in narodnih
uradnikov, katere ta demonstracija v srce
žali? Bog daj, da bi neumni Rečani res
mož-beseda bili in da bi ta pust brez svaje,
tepenja in brez krviprelitja minul!

Vendar pa je to žalostno, da naši po-
glavarji sebi in toliko poštenim rodoljubom
na očigled dopuščajo demonstrirati za Ma-
djare, med tem ko Ogri pridno zapirajo in
preganjajo vsacega, o katerem je le mala
sumnja, da je prijatelj slovansk! Ne vemo
kaj drugoga k temu reči, kot to, da so časi
skušnje prišli za Slovane sploh, za Hrvate
pa še posebej. Toda Slovani ne vdajmo se
Madjarom, pa tudi Nemcem ne v pest! Več

vekov so nas gnjetli, pa tudi skoro že vni-
čili, kakor poje učeni A. Krempel v svoji
dogodivščini za Štajersko deželo:

Kak svoj porop razmesari
Divja zver si z groznostjo,
Tak so Nemci in Madjari
Nam spodjedli našostvo“.

Tako se z nami ne sme več počenjati.
Tudi mi smo narod, ki ima stare, zagotov-
ljene in s krvjo zapečatene pravice, zato
recimo vsakemu narodnemu Judežu po-
gunno:

„Mi stojimo postojano (stalno)
Kano klisurine, (pečine)
Proklet bio izdajca
Svaki domovine.“

Grajski.

Naši deželni zbori.

Koroški. V 3. seji se je najpred
enoglasno sklenilo, naj dež. zbor svojo ne-
voljo naznanja, da se nova sodnijska urav-
nava vpelje, preden državni zbor njena
načela odobri in dež. zbor svojo misel iz-
reče zastran tega, koliko da bode sodnijskih
okrajev in ktere kraje da bodo obsegali.
Po tem se je nadaljevala volitev deželnih
odbornikov. Od skupine kmečkih občin je
bil z 11 glasovi od 12 izvoljen gosp. Gi-
roncoli; od mest, trgov in obertnijskih
krajev g. dr. Burger; od velikih posestni-
kov pa gosp. žl. Hueber. V dež. odboru
torej sedijo gg. Nagel, Gironcoli, Burger in
Hueber. Njihovi namestniki, ki so se volili
v 4. seji to je 23. febr., so sledeci gg. Je-
zernik, Pucher, dr. žl. Rainer in žl. Edel-
mann.

V 4. seji se je tudi sklenilo, naj dež.
zbor voli 5 poslancev za državni zbor. Iz-
voljeni so bili: Iz skupine velikih posestni-
kov žl. Čabušnik; iz skupine mest, obert-
nijskih krajev in kupčijske zbornice baron
Herbert, in Jezernik; iz skupine kmeč-
kih občin pa dr. Mörtlitsch in Laks.

Slednjič se je enoglasno sklenilo, naj
dež. zbor tirja, da se ukaz od 28. dec. 1866
zastran rekrutbe ali novačenja ustavi in ne
izpeljuje.

H koncu poprimeta še grofa Goes in
Hohenwart za besedo, poslovita se in gg.
poslanci se vernejo v svojo domačijo.

Štajerski zbor: V drugi seji štaj. dež.
zbornice 20. t. m. predlaga g. Pfeifer, naj se
adresa pošlje na cesarja, da se nabira vo-
jaških novincev še po stari šegi izverši. Za-
tem se sporočuje o stavbinem uradu, ki bi
deželo zopet 10.345 gld. stal; ta stvar se
izroči posebnemu odseku enajsterih udov.
Slednjič se poroča še o volitvah. Za vse
druge volitve se je predlagalo, naj da se
kot pravilne spoznajo; samo volitev v Mari-
boru bi se imela izročiti posebnemu odseku,
ki bi prevdarjal ali se ima poterditi ali ne.
G. dr. Aichmayr je bil edini v odboru za
to, da se poterdi in je s tehtnimi razlogi
odbijal dvomljivost ostalih odbornikov. On
je rekel, „da bi se moralo 18 volitev ovreči,
ko bi vse majhne pogreške tako za zlo je-
mali kakor pri mariborski volitvi. Res je,
da se številke prebivalcev ne vjemajo s šte-
vilom izbiralcev. Naj pa dež. zbor pomisli,
da ne samo število prebivalcev, temuč tudi
znesek davka ima upliv na pravico glasov-
anja. Sicer tisti glasovi iz Mariborskega
okrajja, katerih pravilnost je dvomljiva, ne
spadajo na dr. Vošnjaka in dr. Dominku-
ša, ampak na nasprotne kandidate. Če bi pa
tudi one glasove odšteli, bi še zmirom ab-
solutna večina na izbrana dva poslance spa-
dala. Protestovanje g. Seidelnarja in 14 drugih
enakomislečih nima nobene veljave; kajti ko
bi se tega držali, da nobeden ne sme pri-
čujoč biti pri volitvi, ki nima volivnega listka,
bi tudi nobeden nevolivec ne mogel pred vo-

litvi kandidovati, kar se je pa skoraj pri
vseh drugih volitvah godilo“. — Ta pošte-
njak se sicer šteje med „Verfassungsfreunde“
in vendar se je poganjal za pripoznavanje
naših poslancev. Upamo, da se bodo še dru-
gi enakopravični možaki našli med novo iz-
voljenimi poslanci, ki ne bodo prezirali pri-
tožbe štaj. Slovencev.

Obveljal je odborov pred'og in izročilo
se je prevdarjanje odseku enajsterih udov,
kamor so izvoljeni tudi g. dr. Razlag, g.
Herman in g. Lenček. V odsek za stavbini
urad se je med slovenskimi poslanci izvolil
samo g. Lipold. —

Seja 23. februarja. Hvala Bogu, ni
še prevladala celo v našem deželnem zboru
strastnost, — velika večina potrdila je vo-
litev g. dr. Vošnjaka ter se ni dala za-
peljati onim vekačem, katerim je naša pra-
vica in zmaga najhujši trn v peti. Gospod
Waser kot poročitelj v tej zadevi govoril
je zmerne in pametne besede, kakošne se še
tu od nemške stranke skoro nikoli niso
slišale. Odločbo zastran g. dr. Dominku-
ša odložili so na drug čas, da bode reč
prej na tanko preiskana in pozvedena. —
Neizmerno postavil se je pa danes g. Car-
neri na smeh; oj, kako je ta možičelj od
jeze trepetal, psoval, jecljal in se obračal,
rekoč, da ga je potrjenje dr. Vošnjaka za-
delo ko „kartaca“! Toliko v popravek mo-
jega zadnjega dopisa. V imenu vseh slo-
venskih poslancev zahteval je potem pri vo-
litvi deželnega odbora g. dr. Razlag, naj
bi izbrali tudi enega Slovenca. Gospod
Herman dobil je (za občine na deželi) le
devet, Blagotinšek pa trinajst glasov. Se ve
da tako daleč še Nemci v pravičnosti niso,
da bi spoznali potrebo vsaj enega odbornika
za 400.000 Slovencev! Ravno kar slišim,
da sta bila v drž. zbor izvoljena gg.
Lenček in Lipold, da pa nista hotla
volitve sprejeti — kako, bote drugo pot,
zvedeli, ker zdaj moram jenjati.

Kranjski. A. B. V drugej seji bile so
potrjene vse tri volitve, katere so bile od
poprejšnega odbora in Kranjcev priporo-
čene, da bi se ne potrdile. Potem so koj
svojo obljubo dali gg. baron Schloisnig,
dr. Prevec in predstojnik Höffern. Tudi
zadnji gosp. obljubil je po slovenski in se
vsedel med naše narodnjake. Žalostno je
gledala za njim mala peščica Dežmanovcev.
Prizadeval si je sicer g. Dežmann jako, da
bi spodbil bar. Schloisniga in dr. Preveca in
muhe in komarje je lovil ter dlako cepil, pa
vse zastoj, — puhle razloge spodbila sta
sporočevalec Svetec in dr. Toman tako
do dobrega, da ne more nihče dvomiti o
popolnej veljavnosti teh dveh volitev. Tudi
Höffern-ova volitev ni se mogla gledé na
postave ovreči in se je morala odobriti. Te-
daj ni ondanja novica res! Po tem, kar sem
zgoraj omenil, se je nadjati, da bode g.
Höffern tudi ostal naroden, kakor je bil že
poprejšna leta. — Kako zagrizena je „de-
setica“ ustavoljubov (!), to nam kaže škan-
dal, katerega je napravil v tej seji naš de-
želni glavar dr. Karol Wurzbach brez vsa-
kterega vzroka. Ko so namreč poslušalci pri
dr. Tomanovem govoru „dobro“ zaklicali,
zgrabil je hitro z jezo za zvonček in ga
tresel, tako da je bilo veselje. Na koncu go-
vora zaklicali so poslanci zopet „dobro“, in
to je moža v tako jezo spravilo, da se je
začel groziti nad poslušalci in jim žugal,
da jih spodi, kajti tacega „poljskega zbor-
ra ne bode trpel“! Na te besede postane
velikanski hrup med poslanci in poslušalci,
predsednik je klical, da je seja končana,
galerija naj se sprazni, s kratka: vihar je
bil tak, da še ne pomnimo enacega. Da de-
želni glavar svojo slepo strast tako slabo
zna brzdati, je žalostno za njega! Jzvrstno
ga je zavrnil dr. Toman in zahteval, naj se-
ja, katero je glavar pozneje vendar hotel zo-
pet začeti, za 15 minut prestane. Zmenili so
se naši poslanci, da ima predsednik te be-
sede preklicati, s katerimi je napadel zbor.

In to se je tudi zgodilo. Predsednik je postal naenkrat tako pohleven, ko ovca!

Prosil je poslance odpuščanja, ker jih ni hotel žaliti! — Po tem viharji tekla je seja mirno naprej. Volil se je odbor za pretresovanje vladinega predloga in so voljeni v ta odbor gg. poslanci: dr. Costa, dr. Bleiweis, Svetec, dr. Toman, Klun, prost Kos in baron Schloisnig.

Dr. Bleiweis podal je znani svoj predlog zaradi šol po končanem dnevnem redu. Deželni poglavar baron Bach se je ustavljal temu, kjer nima sedanji zbor pravice druge reči razpravljati nego samo volitve na Dunaj. (!) Nasprotno misel so pa dokazovali poslanci dr. Bleiweis, dr. Costa, Svetec in dr. Toman. Konečno se je sklenilo, da naj se postavi ta predlog na dnevni red prihodnje seje. Več o tej debati zaradi boljega razumljenja prihodnjič.

Češki. Iz Prage 18. februarja. —n. Danes se je odperl naš deželni zbor. Ob 10. uri služil je prevzvišeni kardinal Schwarzenberg slovesno sv. mašo. Okoli 11. ure so se jeli shajati poslanci v krasni zbornici. Sedeže na desni strani predsedništva posedli so veliki posestniki, sredino, predsedništvu nasproti in nekoliko sosednjih sedežev levice, Čehi; ostalo levico pa Nemci. Ravno tako so bili razversteni tudi poprej. Stari poslanci so posedli prejšnje sedeže, in kakor prej sedé v središču prvi možje češkega naroda. Novih poslancev je v primeri malo videti v središču in na levi, le desnica je skoraj vsa druga.

O čertert na 12. stopili so v zbornico deželni glavar gr. Rothkirch, najviši maršalek gr. Alb. Nostic in namestnik njegov dr. Belsky.

Deželni glavar ogovoril je zbor po češki in povedal, da je Nj. Veličanstvo izvolilo zopet grofa Nostica za najvišega maršalka kraljestva češkega in dr. Belskega, župana glavnega mesta Prage, za njegovega namestnika. Na to je stopil predsednik na svoje mesto in ogovoril na kratko poslance, ki so se sešli skoraj vsi. Rekel je med drugim te-le važne besede: Ona prevažna doba, na kojoj sem si dovolil na konci prošlega zborovanja upozorniti, je zdaj v resnici nastopila. Bode nam obravnavati vprašanja, katerih razrešitev obetá, kakor je videti, hitrejo ustavno vredbo države, ktera bi pa v nasprotnem pripadu peljala k daljšim nestalnim pomerom, o prašanjih nad mero važnih za našo ožo domovino, ki ne bo nikdar obračala državi herbta (bravo, vyborne!) ali pa od nje hotla odpasti, ampak je zmiraj pripravljena z Avstrijo stati in pasti (glasna pohvala). O da bi deželni zbor mogel spoznati ono obljubo, ktero je v dveh prošlih zborovanjih bil izrekel c. k. Veličanstvu, da bode namreč vladi verno stal na strani pri delu uravnavalnem, pa le v tej meri, da ne poruši svojih najsvetejših dolžnosti h kraljestvu. (prav živa pohvala) itd.

Enako je izrekel tudi namestnik maršalkov dr. Belsky: „Zborovanje naše bo kratko, pa tem važniše. Ne da se tajiti, da država stoji na odločni poti in da v prihodnji dobi že bode konečno rešeno prašanje ustavno. Sklepali bomo o predmetu za bodočo osodo domovine naše sila važnem. — Sem prepričan, da navdušeni s čutom zvestobe in udanosti do cesarja in kralja, iz ljubezni do domovine brez strasti pregledamo vse a izberemo to, kar bode služilo v ohrambo države in mogočnosti njene, pa tudi v samostojnost in moč našega kraljestva (Pohvala).

Čitatelj pozoruje, da je že v teh dveh kratkih ogovorih naznačena pot, po kateri hoče hoditi češki deželni zbor in da se že tu glasi prvi odgovor na politiko novega državnega ministra. Še bolj jasno je pričala to grobova tihota, ki je gospodovala v zbornici med tem, ko je cesarski namestnik bral pripis ministerski. Tudi so se vsi po-

slanci, ki so ogovor predsednikov in podpredsednikov poslušali stojé, koj usedli, ko se je jel brati min. pripis.

Razun teh obredov bilo je poterjenih v prvi seji v vsem vkup 107 volitev, med temi vse velicnih posestnikov.

Koj drugi dan v torek je bila druga seja. Na dnevnem redu so bile volitve. Kolikor jih je prišlo na versto, vse so bile odobrene. Ker je bilo poterjenih že 184 poslancev in čez 170 jih položilo prisego, oglašil je predsednik zbor za ustanovljen in pozval kurije, da si izberó svoje verifikatorje.

Po prvi seji že so si volile kurije svoje predsednike, njih namestnike in zapisovalce.

Za predsednika v kuriji poslancev velicnih posestnikov izvoljen je kardinal Schwarzenberg, v kuriji mest: grof Hartig, v kuriji kmečkih sosesk: dr. Rieger.

Prihodnja seja je v četrtek 21. t. m. Na dnevnem redu je obravnava ministerskega pripisa. Skerbel bom, da Vam podam spravo o pravem času.

Ptuje dežele.

Srbija. Iz Carigrada naznanja turška vlada da bode Srbom po volji storila in vse trdnjave na Srbskem zapustila. Tako je že ena želja izpolnjena. Mogoče, da tudi drugod Turk sprevidi, da ne gre dalje kristjanov tlačiti.

Rusija ima menda zdaj na nogah 700.000 vojakov, v kratkem pa jih more še 500.000 sklicati. Tudi se neki prav pridno puške na iglo izdelujejo.

Španija. Gre zdaj govorica, da so celo kralja iz dežele pregnali, ker je neki namerjal vlade se polastiti. Sicer pa se napoveduje še punt.

Angleška. Med ljudstvom, vedno hujši vre. Ne ve se pa še za gotovo, kaj zdanja vlada storiti misli: ali se bo vdala ali pa poslance domú poslala.

Mehiko. Francozi so že odsli, Maks pa še ostane tam, — kako dolgo bomo kmalo slišali.

Razne novice.

* Iz Ljubljane: Kmetijska družba krajska je poslala v razstavo pariško pridelke ljubljanskega močvirja, ktere sta nabirala gg. dr. Orel in Podkrajšek, magistratni ekonom, in ktere je razredil g. Brus v 24 truzicah in jim pridjal eno truzico močvirske šote. Pridjal se je tudi še g. Podkrajšekov zgodovinski popis obdelovanja ljubljanskega močvirja. Pridelki od leta 1829 do 1867 sodijo se na 2,656.694 gld. Gotovo lep denar, ktereja je izvila marljivost slovenska poprej nerodovitni zemlji!

* V pondeljek se je na povratku iz Italije v Ljubljani mudil slavni poslanec hrvaškega dež. zbora g. dr. Mrazovič. Prinesel nam je pozdrav od prevzvišene biskupa Strossmayerja, ki še kakih 14 dni ostane v Rimu. — Nekdanji vrednik „Ost u. West-a“ biva zdaj v Firenci in ima dobro službo pri ministerstvu vnanjih oprav. (Nov.)

* V občenem zboru tukajšnje hranilnice 18. t. m. izvoljeni so za nove ude gg. Janez Pajk, okrajni predstojnik, dr. Stöckl, dr. Pfefferer in mladi Lukmann Jožef. Može, kakor so župan dr. Costa, dr. Jan. Bleiweis, tergovca Zupan V. C. in Ivan Vilhar, izvrgli jim ljubezni hranilnični patriarhi, da bi ne kalili jim patriarhalnega mirá! Za blage namene odločilo se je 2050 gld. v gotovem denarji in 500 gld. v obligacijah. Tukajšno nemško gledišče dobi tudi 300 gld.

* Te dni najden je bil mošk mrlič v Ljubljani, kateri je že dalj časa ležal v vodi. Kakor pravijo, je to nek mizarsk pomočnik iz gornje Šiške. (Sokolski shod.)

* Posebno živahen bil je izredni shod v četrtek 21. t. m. v čast slovenskim poslancem. Nazoči poslanci bili so navdušeno pozdravljeni in so prijazno in navdušeno odgovarjali. Raznovrsten prav mičen program spravil je vso družbo v najboljšo voljo. Z veseljem se bodemo spominjali tega lepega večera, ko smo imeli v svoji sredi tako izvrstne borivce za sveto reč domovinsko.

* V Gradcu je bila 19. t. m. pri ondotni deželni sodnji spet slovenska obravnava z obtoženci

Hafnerjem, Žmavcem itd. — Prašamo, če se to v nemškem Gradcu godi, zakaj bi se drugod n. pr. v Celovcu goditi ne moglo? Zakaj mora ravno tu tolmač biti?

* Iz Ptujja se nam naznanja, da bode zavolj neprevidnih vzrokov beseda v čitalnici še le 28. febr. Začne se pa zvečer ob 8. s petjem; potem sledi gledišče, tombola in ples.

* V Kastvi bode ondotna slovenska čitalnica 27. t. m. napravila malo veselico z deklamacijami, petjem in plesom, h ktereji se uljudno vabijo vsi domoljubi.

Duhovske zadeve.

Ljubljanska škofija: G. Fr. Hrovat, fajmošter pri sv. Jakopu v Ljubljani, gre za vodja v avstrijsko romarnico v Jeruzalem in se je torej dosedanji službi odpovedal.

Lavantinska škofija: G. Blaž Trunk gre za provizorja k sv. Lorencu v Slov. goricah, g. Luka Jeriša pa k sv. Primožu na Pohorju. G. Fr. Smrečnik gre za kaplana k sv. Jurju pod Tabrom, g. Jern. Cocaj k sv. Martinu v rožni dolini, g. Fr. Pirkovič k sv. Martinu pri Šaleku, g. Janez Pribovšič v Gornji grad, g. Jan. Zorko v Šoštanj, g. Mart Krampberger pa k sv. Marjeti v Pesnico. — G. Mat. Kozji je postal župnik pri gornji sv. Kunigundi.

Umril je g. Ant. Jaklin, župnik pri sv. Lorencu v Slov. goricah. R. I. P.!

Očitne dražbe.

Na Koroškem: Hiša pod št. 20 v Vetrinjskem predmestju v Celovcu, c. 4000 gld., dr. 15. mr., 12. apr. in 17. maja ob 11. dop. pri okr. gosp. v Celovcu; — Hamerlnova kajža v krivi Vrbi c. 2092 gld., dr. 12. mr., 12. apr. 14. maja ob 11. dop. pri okr. g. v Celovcu; — Valhova kajža na Erjavcu, c. 812 gld., dr. 18. mr., 23. apr. in 23. maja ob 11. dop. pri okr. gosp. v Celovcu; — Cavfeljnova kmetija na Magdaleninem hribu, c. 1315 gld., dr. 2. m., 1. apr. in 1. maja ob 11. dop. pri okr. gosp. v št. Pavlu; — Lipanova km. na Dobravi, c. 3000 gld., dr. 4. marca, 1. in 29. apr. ob 11. dop. na domu, okr. gosp. v Pliberku.

Na Kranjskem: Kmetija na Suncu (?), č. 1358 in 1212 gld., dr. 11. mr., 11. apr. in 11. maja ob 9. zj. pri okr. gosp. v Kamniku; — kmetije na Rakeku, c. 2320, 70 in 100 gld., dr. 8. mr., 6. apr. in 4. maja ob 10. dop. pri okr. gosp. v Planini; — Ahteljnova km. v Volavljah, c. 1283 gld., dr. 28. fr., 30. marca in 30. apr. ob 10. dop. pri okr. gosp. v Litiji; — kmetija na Vrhpolju, c. 810 gld., dr. 6. mr., 5. apr. in 6. maja ob 9. dop. pri okr. gosp. na Brdu pod Pečjó; — kmetija v Kladju, c. 480 gld., dr. 7. mr., 8. apr. in 9. maja ob 9. dop. pri okr. g. v Ratečah.

Na Štajerskem: Kmetiji na Plešivcu 2090 gld., dr. 26. febr., 26. marca in 29. apr. od 11. do 12. dop. in sicer prvi dve pri okr. gosp. v Kozjem, tretja pa na domu; — kmetija v Limberku, c. 2300 gld., dr. 25. febr., 26. marca in 25. apr. od 12. do 1. pop. pri okr. gosposki v Ivnici.

Na Goriškem: Premoženje dedičev Ant. Jermovih, dr. 20. marca, 23. apr. in 24. maja; — pravica na nektera občinska posestva v Ajbi, dr. 27. apr.; hiša št. 30 v Kanalu, c. 3130 gld., dr. 8. mr., 9. apr. in 24. maja — vse pri okr. sodnji v Kanalu; — premoženje M. Verličevke v Gabrovici, c. 2164 gld., dr. 28. febr. pri okr. sodn. v Sežani; — Nardinjevo posestvo na Peči, dr. 18. apr. in 20. maja pri okr. sodn. v Gorici.

Prazne službe.

Notarska v Vöklabruku v treh tednih pri notarski komori v Welsu; — notarska v dunajskem predmestju Neubau v 3 tednih pri notarski kom. na Dunaju; sl. gozdnarskega sestavljalca pri fin. dež. vodstvu v Levovu (600 gld.) do 2. marca pri rečenem vodstvu; — zapisovalska (aktuar) pri okr. sodnji v Brody (420 gld.) do 2. marca do okrožnega predsedništva v Zločovu; — dve učiteljski sl. na farnih šolah na Dunaju (po 500 gld.) do 1. marca pri magistratu na Dunaju; — pristopniška pri pošt. uradu v Sopronju (400 gld.) do 9. marca pri rečenem vodstvu; — brezplačna sl. pošt. vajenca v štajersko-koroškem pošt. okraju do 9. marca pri pošt. vodstvu v Gradcu; — več ječarskih v jetnišnici „Stein“, (189 gld. s pristranskimi dohodki) do konca febr. do predstojnice imenovane jetnišnice.

Dunajska borsca 25. februarja 1867.

5% metalike	62.—
5% nacional	72.40
1860 derž. posoj	90.10
Bankine akcije	763.—
Kreditne	194.—
London	127.60
Novi zlati	6.01
Srebro	126.—